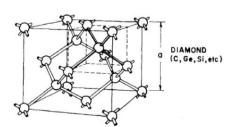
618327-2560

ฟิสิกส์ของวัสดุอิเล็กทรอนิกส์

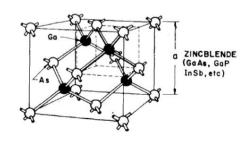
และอุปกรณ์

นพ.อรทัย วัชรกิจจากร

บทที่ 3

บทนำสู่ สารกึ่งตัวนำ

Physical Constants and units

Avogadro's number:

Boltzmann's constant

Electronic charge (magnitude):

Free electron rest mass

Permeability of free space:

Permittivity of free space

Planck's constant:

Proton rest mass

Speed of light in vacuum:

$$N_A = 6.02 \cdot 10^{23}$$

$$k = 1.38 \cdot 10^{-23} \cdot \left(\frac{\text{joule}}{K}\right)$$

$$e = 1.60 \cdot 10^{-19} \cdot (\text{coul})$$

$$m_e = 9.1094 \cdot 10^{-31} \cdot (kg)$$

$$\mu_0 = (4 \cdot \pi) \cdot 10^{-7} \cdot \frac{\text{henry}}{\text{m}}$$

$$\epsilon_0 = 8.854 \cdot 10^{-14} \cdot \frac{\text{farad}}{\text{cm}}$$

$$\varepsilon_0 = 8.854 \cdot 10^{-14} \cdot \left(\frac{\text{farad}}{\text{cm}} \right)$$

$$h = 6.625 \cdot 10^{-34} \cdot (joule \cdot sec)$$

$$m_p = 1.67 \cdot 10^{-27} \cdot (kg)$$

$$c = 2.998 \cdot 10^{10} \cdot \frac{\text{cm}}{\text{sec}}$$

การแนะนำ

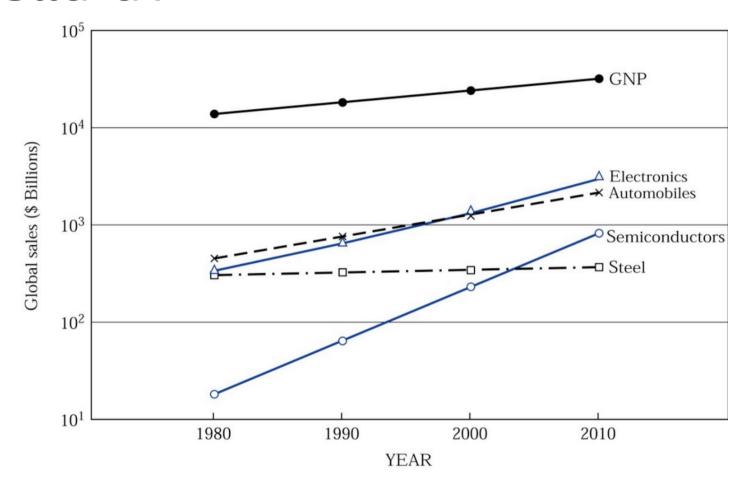
อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์กลายเป็นอุตสาหกรรมที่ใหญ่ที่สุดในโลกตั้งแต่ปี
 1998 • อุปกรณ์เซมิคอนดักเตอร์เป็นรากฐานของสิ่งนี้

ประเภทอุตสาหกรรม

เพื่อที่จะเข้าใจว่าอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์และอุปกรณ์ออปโตอิเล็กทรอนิกส์ทำงานอย่างไร
 เราจำเป็นต้องคุ้นเคยกับคุณสมบัติของวัสดุและพฤติกรรมของอิเล็กตรอนในวัสดุ

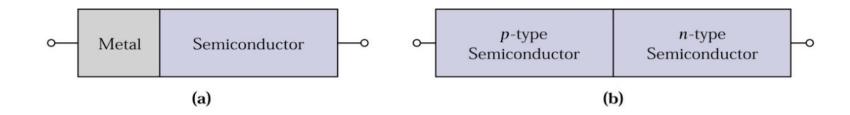
์ เพ[ื]่อเขาใจอปกรณอ _{กสเลกทรอน จุดมุ่งหมาย} นติตเคย_ก**ตุคสูงผ**ู้ต_{องว}สัสด และ โรงละครของอิเล็กตรอนในวัสดุ

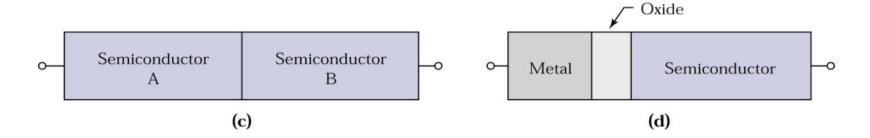
การแนะนำ

• อุตสาหกรรม S/C มีส่วนสนับสนุน 25% ของอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ ช่วงต้น ศตวรรษ ที่ 21

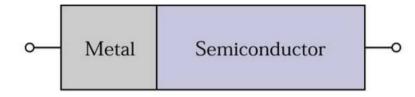
บล็อกพื้นฐานของอุปกรณ์ S/C

(ก) อินเทอร์เฟซโลหะ-เซมิคอนดักเตอร์; (ข) รอย ต่อ p-n; (ค) อินเท อร์เฟซเฮเทอโรรอยต่อ; (ง) โครงสร้าง ของโลหะออกไซด์-เซมิคอนดักเตอร์

โลหะ-สารกึ่งตัวนำ

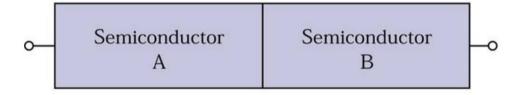
- § การสัมผัสโลหะ-สารกึ่งตัวนำเป็นสิ่งแรก อุปกรณ์เซมิคอนดักเตอร์ในปี พ.ศ. 2417
- § สามารถใช้เป็น หน้าสัมผัสแก้ไข หรือเป็น โอห์มิก ได้ ติดต่อ.
- § การแก้ไขการสัมผัสจะทำให้กระแสไฟฟ้าไหลได้ง่ายในทิศทางเดียวเท่านั้น (เช่น เกต ของ MESFET)
- § หน้าสัมผัสโอห์มิกส่งผ่านกระแสไฟฟ้าในทั้งสองทิศทางโดยแรงดันตกเพียงเล็กน้อย (เช่น แหล่งที่มาและท่อระบายน้ำของ MESFET)

จุดต่อ pn

- § เกิดขึ้นจากการใส่สารกึ่งตัวนำชนิด p (สารพาที่มีประจุบวก) เข้ากับสารกึ่งตัวนำ ชนิด n (สารพาที่มีประจุลบ)
- § นี่คือองค์ประกอบสำคัญสำหรับเซมิคอนดักเตอร์ส่วนใหญ่ อุปกรณ์
- § การเพิ่มสารกึ่งตัวนำชนิด p อีกตัวหนึ่งสามารถสร้างทรานซิสเตอร์ไบโพลาร์ pnp ได้ แต่หากใช้รอยต่อ pn จำนวนสามจุด ก็จะสามารถสร้างอุปกรณ์ pnpn ที่เรียก ว่า ไทริสเตอร์ได้

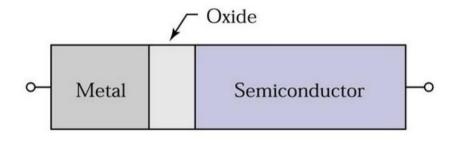
เฮเทอโรจันก์ชั่น

§ อินเทอร์เฟซเฮเทอโรจันก์ชั่นถูกสร้างขึ้นระหว่าง เซมิคอนดักเตอร์สองตัวที่แตกต่างกัน จัน ก์ชั่นประเภทนี้เป็นส่วนประกอบสำคัญสำหรับ อุปกรณ์ความเร็วสูงและโฟโตนิกส์

§ (เช่น GaAs และ AlAs ก่อให้เกิดเฮเทอโรจันก์ชั่น)

โลหะออกไซด์-เซมิคอนดักเตอร์

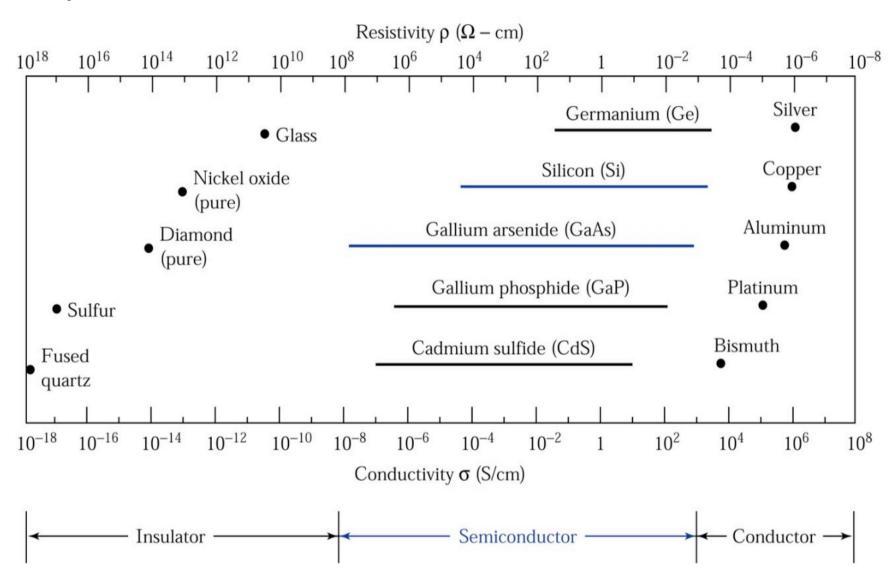
- § สารกึ่งตัวนำโลหะออกไซด์มี <mark>ชื่อเสียง</mark> เรียกว่า โครงสร้าง MOS
- § โครงสร้างนี้มักใช้กับรอยต่อ pn สองจุดเพื่อสร้างอุปกรณ์ที่มีชื่อ เสียงที่เรียกว่า MOSFET (ทรานซิสเตอร์สนามผล MOS)

- § เราอาจจัดกลุ่มวัสดุโซลิดสเตตโดยใช้ค่าการนำไฟฟ้า σ ออก เป็น 3 ประเภท ได้แก่ ฉนวน เซมิคอนดักเตอร์ และ ตัวนำ
 - ตัวนำ (สารที&เป็ นตัวเต็ม) มีค่าการนำไฟฟ้าสูง
 (ค่าความนำไฟฟ้ า) (104 106 S/cm) เช่น ทองแดง
 (Cu: จอภาพ) และสีเงิน (Ag: เงิน)
 - □ เซมิคอนดักเตอร์ (สารกึ&งตัวที่สมบูรณ์แบบ) มีค่าการนำไฟฟ้าระหว่างทั้งของฉนวนและของตัวนำ
 - ฉนวน (ฉนวน) มีค่าการนำไฟฟ้าต่ำมาก (ค่า
 เหมาะสำหรับไฟฟ้า) (10-18 10-8 S/cm) เช่น ควอตซ์ หรือ กระจก.
 - ***ที่อุณหภูมิห้อง T3 อุณหภูมิห้อง

- § การนำ ไฟฟ้า ของสารกึ่งตัวนำมี ความละเอียดอ่อน กับ อุณหภูมิ แสงสว่าง สนามแม่เหล็ก และ ปริมาณอะตอมของสิ่งเจือปน
- § ความไวนี้ทำให้เซมิคอนดักเตอร์เป็นหนึ่งใน วัสดุที่สำคัญที่สุดสำหรับงานอิเล็กทรอนิกส์ การประยุกต์ใช้งาน
- แตถ%ทากระดานศูนย5องศาสัมบูรณ5ครีมกึ่งบริสุทธิ์ส#วนให้ญ# ลายเปกนฉนวนไป

 ค#าความต%ทาทานของสารกึ่งตัวนำขึ้นกับอุณหภูมิอย#างมาก กล#าวคือ อุณหภูมิเข-อาใกล-ศู<u>นย5องศาสัมบูรณ5 จะทำให้</u>
 สารกึ่งกลางมีคคาความ ต-อันทานไฟฟGกราฟฟิกมาก แตCสารระบบควบคุมที่

<u>ดีจะคคาลดลงอยแคง ประสิทธิภาพการ</u>ทำงานต#างๆของสารกึ่งอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับข%องกับกระตุ%น ของอุณหภูมิจินตนาการ

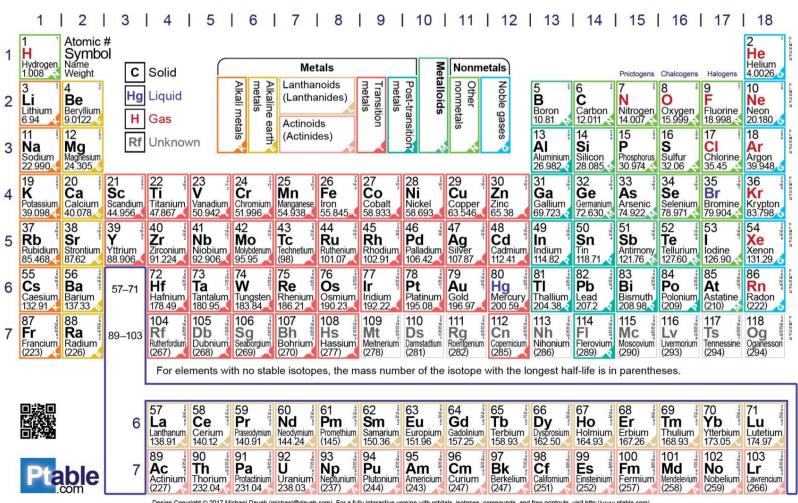

ตารางธาตุ

Period	Column II	III	IV	V	VI
2		В	C	N	О
		Boron	Carbon	Nitrogen	Oxygen
3	Mg	Al	Si	P	S
	Magnesium	Aluminum	Silicon	Phosphorus	Sulfur
4	$\mathbf{Z}\mathbf{n}$	Ga	Ge	As	Se
	Zinc	Gallium	Germanium	Arsenic	Selenium
5	Cd	In	Sn	Sb	Te
	Cadmium	Indium	Tin	Antimony	Tellurium
6	Hg		Pb	•	
	Mercury		Lead		

ตารางธาต

PERIODIC TABLE OF ELEMENTS

§ หากเราดูที่ตารางธาตุ ธาตุเซมิคอนดักเตอร์ เช่น ซิลิคอน (Si) หรือเจอร์เมเนียม (Ge) สามารถพบได้ในคอลัมน์ที่ 4 ของตาราง จากตารางธาตุตามปกติว/า Si และ Ge ยู/หมู/ 4

- § ในช่วงต้นทศวรรษปี 1950 Ge ถือเป็นบุคคลที่สำคัญที่สุด วัสดุเซมิคอนดักเตอร์ แต่ตั้งแต่ต้นทศวรรษ 1960 เป็นต้นมา Si มีบทบาทสำคัญและแทนที่ Ge เกือบ หมด ในฐานะวัสดุหลักสำหรับวัสดุเซมิคอนดักเตอร์
- แซนรัสกึ่งและมีในธรรมชาติมากมายสามารถแยกตามกลุน#มต#างๆ ในตารางธาตุได%ตาม
 โรงเรียนที่คล%ายกันกลุน#มที่รู%จักกันดีได%แก#หมู# 4 เช#น C, Si, Ge, Sn, Pb ธาตุ
 มีวาเลนซ์อิเล็กตรอน 4 คน ที่ โครงสร%ไม่นานก็ตกตามแบบเพชร ต้องรอนาน
 และมากและแลททิสเปGน fcc ด%ป่วยพื้นฐานจากโกลด์เอล 2 โกลด์ แต#ละ
 โกลด์จะยึดจับกับอีก 4 โกลด์ข%างเคียงที่อยู#ใกล%ที่สุด อัจฉริยะเปGน จัตุรมุข

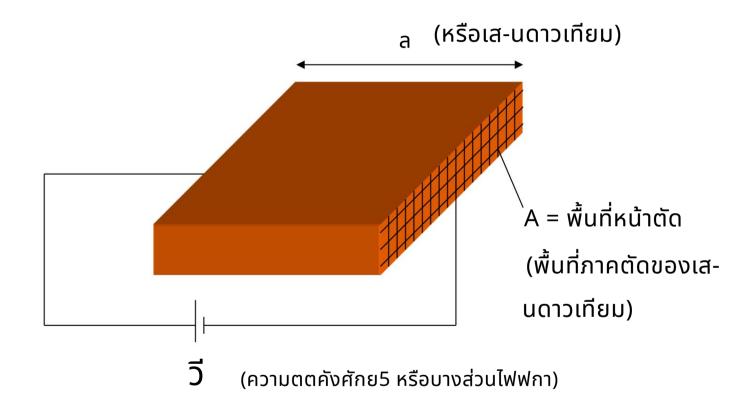
ข้อดีของ Si เมื่อเทียบกับ Ge

- 🛮 คุณสมบัติที่ดีขึ้นที่อุณหภูมิห้อง
- สามารถปลูก ซิลิกอนไดออกไซด์คุณภาพสูง (SiO2) ได้ โดยใช้ความร้อน โ ซิลิกอน เป็น

รอ<u>ง เพียง ออกซิเจน</u>เท่านั้นในปริมาณมาก 🛮 อุปกรณ์ที่ทำจากซิลิกอน

<mark>มีราคาถูกกว่า</mark> อุปกรณ์อื่นๆ วัสดุเซมิคอนดักเตอร์

<u>เทคโนโลยีซิลิกอนถือ เป็น เทค</u>โนโลยีเซมิค<u>อนดักเตอร์ ที่มีความก้าวหน้า</u>
 ที่สุด

• พิจารณาตัวนำที่มีความยาว 'l' โดยมีแรงดันไฟฟ้าที่ใช้ 'V'

• จากกฎของโอห์ม:

วี ไอ อาร์ =
$$(1)$$

ที่ไหน $s = ความต้านทาน [\Omega-m] (สภาพความต-อานทานไฟฟGา)$ <math>a = ค่าการนำไฟฟ้า [S/m] = 1/ s (สภาพที่อาจไฟฟ,า)

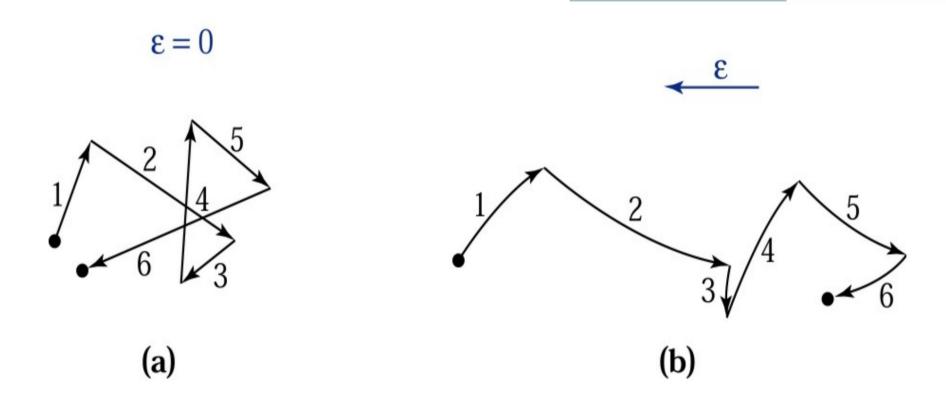
เจอี =ส
$$(2)$$

โดยที่ V/l = E (สนามไฟฟ้า) พลังงาน แสงอาทิตย์

J = ความหนาแน่นกระแส [A/m2] ความหนาแนCนกระแส

 ภายใต้อิทธิพลของสนามไฟฟ้า อิเล็กตรอนจะรับ แรง

(3)

แผนผังเส้นทางของอิเล็กตรอนในสารกึ่งตัวนำ

- (ก) การเคลื่อนที่ของความร้อนแบบสุ่ม
- (b) การเคลื่อนที่แบบรวมเนื่องจากการเคลื่อนที่ของความร้อนแบบสุ่มและการประยุกต์ใช้ สนามไฟฟ้า

พิจารณาอิเล็กตรอนของสารกึ่งตัวนำเมื่ออยู่ภายในสนามไฟฟ้าสนามไฟฟ้าจะทำให้อิเล็กตรอนเคลื่อนที่ไปด้วยแรง
 เคลื่อน –eE ขณะเดียวกันอิเล็กตรอนที่เคลื่อนที่จะชนกับตัวกลางที่อยู่นิ่งเกิดแรงเสียดทานขึ้น เราสมมติว่าแรงเสียด
 ทานอยู่ในรูปของ -m*v/T V คือ ความเร็วของอิเล็กตรอน และ T เป็นค่าคงที่เรียกว่า collision time หรือ life
 time ของการเคลื่อนที่ จากกฎข้อสองของนิวตัน

จากสมการที่ (3)

$$\frac{m_e^* dv}{dt} = -eE - \frac{m_e^* V}{\tau} \tag{4}$$

 m_e^st คือมวลยังผลของอิเล็กตรอน

จะเห็นว่าแรงเสียดทานจะพยายามทำาใหค้ความเร็วของอิเล็กตรอนเปน็นศูนย์ เมื่อถึง steady-state ผลรวมของแรง ทั้งหมดเป็นศูนย์ หรือ dv/dt = 0 สมการ (4) กลายเป็น

$$v_D = -\frac{e\tau}{m_e^*} E \tag{5}$$

ความเร็วของอิเล็กตรอนมีทิศตรงกันข้ามกับสนามไฟฟ้า เนื่องจากประจุของมันเป็นลบนั่นเอง

- ห<u>ากไม่มีการใช้สนามไฟฟ้า การเคลื่อนที่แบบสุ่มของ</u>อิเล็กตรอน นำไปสู่การเคลื่อนตัวสุทธิเป็นศูนย์ในช่วงระยะเวลาอันยาวนาน
- ระยะทางเฉลี่ยระหว่างการชนเรียกว่าระยะ ทาง เฉลี่ยอิสระ เส้นทาง ล. (ระยะทางที่มีความเป็นกลาง)
- เวลาเฉลี่ยระหว่างการชนกันเรียกว่า เวลาว่าง เฉลี่ย
- เ<u>มื่อใช้สนามไฟฟ้า อิเล็กตรอนจะไม่คง</u>ที่
 ความเร่ง มันเกิดการชนกันซึ่งทำให้มันเคลื่อนที่ด้วยความเร็วเฉลี่ย
 ความเร็วที่เรียกว่า "ความเร็วดริฟท์" (ความเร็วลอยเลื่อน) .

ความเร็วดริฟท์สามารถเขียนเป็น

$$\mathbf{J}_{\vec{0}} = \mathbf{J}_{\vec{0}} \tag{6}$$

โดยที่ µe = ความคล่องตัวของอิเล็กตรอน [m2/Vs]

(คครคองตัวของอิเล็กตรอน)

โดยการเคลื่อนย้ายอิเล็กตรอนในตัวนำ จะทำให้กระแสไฟฟ้าแปรผันตามจำนวน อิเล็กตรอนที่ผ่านหนึ่งหน่วยพื้นที่ [m2] ต่อหนึ่งหน่วยเวลา

เดือนที่เคลื่อนที่ผ/หมอนนพื้นที่หนึ่งหน/วยต/อหน/วยเวลา

โดยที่ Ne = จำนวนอิเล็กตรอนอิสระต่อหน่วยปริมาตร

(จำนวนก้าวตตCอหนวยได้)

ความเร็วดริฟท์สามารถเขียนเป็น

$$\vec{J}_{\vec{0}} = \mathbf{c}_{\vec{0}} \cdot \mathbf{b}_{\vec{0}} \cdot \vec{0}$$

โดยที่ µe = ความคล่องตัวของอิเล็กตรอน [m2/Vs]

a = สัญญาณเร/ง (m/s2)

เราสามารถหาความเร็วดริฟท์ บท ได้โดยการคำนวณโมเมนตัม (แรง × เวลา) ที่ใช้กับอิเล็กตรอนระหว่างบินอิสระ
 ระหว่างการชนกับโมเมนตัมที่อิเล็กตรอนได้รับในช่วงเวลาเดียวกัน ความเท่าเทียมกันนั้นถูกต้องเพราะอยู่ในสถานะคงที่
 โมเมนตัมทั้งหมดที่ได้รับระหว่างการชนจะสญหายไปที่โครงตาข่ายในการชนนั้น

- เมื่อสนามไฟฟ้า E เพิ่มขึ้น vD ก็เพิ่มขึ้นเช่นกัน ดังนั้น J ก็เพิ่มขึ้นเช่นกัน
- ทำให้ตัวนำมีพฤติกรรมเหมือนสมบูรณ์แบบ แหล่งที่มา.
- อย่างไรก็ตาม ความเร็ว vD จะอิ่มตัวถึงค่าสูงสุดที่จำกัดโดยความเร็ว ความร้อน
- ความเร็ว ความร้อนเฉลี่ย (vth) เหตุผลของอิเล็กตรอนหาได้จาก

โปรแกรมคำนวณอัตราเร็วเฉลี่ยของอิเล็กตรอนได; โดยระบบควบคุม; ทฤษฎีจลนDของกเอซ

ที่ ฉัน = มวลที่มีประสิทธิภาพของอิเล็กตรอน

k = ค่าคงที่ของโบลต์ซมันน์ = 1.38 x 10-23 J/K

T = อุณหภูมิสัมบูรณ์ (K)

kT/2 = พลังงานความร้อนเฉลี่ยของอิเล็กตรอนในมิติเดียว

j j

• โดยที่ Neq = ความหนาแน่นของประจุ

• ค่าการนำไฟฟ้าขึ้นอยู่กับความหนาแน่นของประจุแล<u>ะความคล่องตัว</u>

 โลหะมีสภาพนำไฟฟ้าสูงเนื่องจากความหนาแน่นของอิเล็กตรอนสูง แม้ว่าความสามารถในการเคลื่อนที่ (µmetal ~ 10 cm2/Vs) จะต่ำ มากเมื่อเทียบกับเซมิคอนดักเตอร์ (µS/C ~ 103 cm2/Vs) ก็ตาม

ความ คล่องตัวขึ้นอยู่กับเวลาว่างเฉลี่ยระหว่างการชนเป็นเส้นตรง ซึ่งเกิดจากกลไกหลัก สองประการ ได้แก่ การกระเจิงของโครงตาข่ายและการกระเจิงของสิ่งเจือปน

การกระเจิงของโครงตาข่าย เกิดจากการสั่นด้วยความร้อนของอะตอมของโครงตาข่าย ที่อุณหภูมิใดก็ตามที่สูงกว่าศูนย์สัมบูรณ์ แล้วก็การสแคทเทอริ่ง

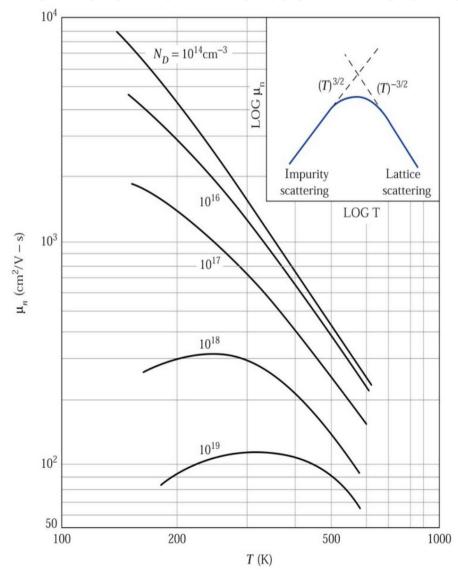
ของแลททิซ

• เมื่อ อุณหภูมิสูงขึ้น ความ คล่องตัวจะลดลง ซึ่งแสดงให้เห็นว่าความคล่อง ตัวจะลดลงตามสัดส่วนของ T-3/2

- การกระจัดกระจายของสิ่งเจือปน เกิดขึ้นเมื่อมีประจุ
 พาหะผ่านสิ่งเจือปนเจือปนที่แตกตัวเป็นไอออน นี้สแคทเทอริ่งของ
 โกลด์สารเจือไอออไนออซT
- เรือบรรทุกจะถูกเบี่ยงเบนเนื่องจากคูลอมบ์
 แรง. ความน่าจะเป็นที่สิ่งเจือปนจะกระจัดกระจาย
 ขึ้นอยู่กับ ความเข้มข้นรวมของไอออนไนซ์
 สิ่งเจือปน

สำหรับ การกระเจิงของสิ่งเจือปนนั้นต่างจากการกระเจิงของตาข่าย การเคลื่อนที่ เนื่องจาก การกระเจิงของสิ่งเจือปนจะ เพิ่มขึ้น เมื่อ อุณหภูมิสูงขึ้น โกลด์สารเจือที่เติมเขร0า ไปในสารกึ่งสาธารณะเพื่อควบคุมหรือปรับปรุงคุณสมบัติของสารแซนเจือ เหล่อีาออไนซ์H อีกครั้งหนึ่งดังนั้นแรงทดสอบคูลอมบH ระหวอีแกนและโฮลและสารที่ไอออนไนซเอช... ลอมบHนี้จะให้0 สแคทเทอริ่งเพื่อตรวจสอบและตรวจดูคุณสมบัติความเร็วของพาหะที่มีห้องโถง

 การเคลื่อนย้ายในกรณีนี้จะแปรผันเป็น T3/2/NT โดยที่ NT คือความเข้มข้นของสิ่ง เจือปนทั้งหมด (ความเขเข้อุมขุนสารเจือที่ไอออไนซ์Tในส่วนของสารกึ่ง ในกรณีนี้)

โดยที่ µL

= ความคล่องตัวเนื่องจากโครงตาข่าย การกระจัดกระจาย

µI = ความคล่องตัวเนื่องจากการก ระจายของสิ่งเจือปน

- ในสารกึ่งตัวนำ ทั้ง <mark>อิเล็กตรอน และ โฮล</mark> สนับสนุนให้กระแสไปในทิศทางเดียวกัน
- กระแสโฮลและกระแสอิเล็กตรอนไม่ใช่
 เท่าเทียมกันอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้เพราะว่ามันมี ความแตกต่างกัน มวลชนที่มีประสิทธิภาพ (มวลยังผล)

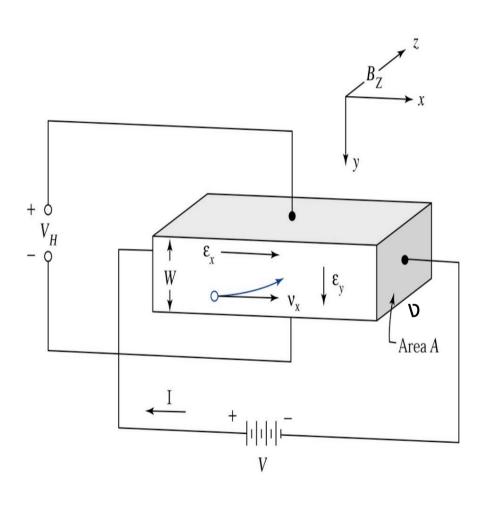
ตัวอย่างที่ 1

• คำนวณเวลาอิสระเฉลี่ยของอิเล็กตรอนและเส้นทางอิสระเฉลี่ยที่มีการเคลื่อนที่ 1,000 cm2/Vs ที่อุณหภูมิ 300 K สมมติ ว่า = 0.26m0 โดยที่ m0 = มวลนิ่งของอิเล็กตรอน = 9.1 x 10-31

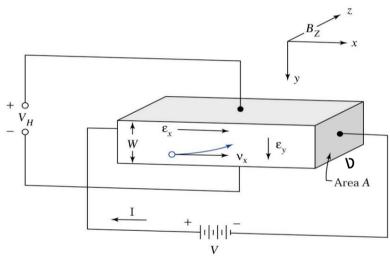
กก.

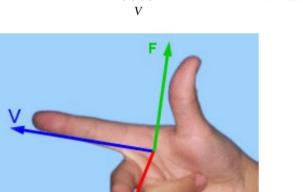
ตัวอย่างที่ 2

• ในโลหะ µe = 5 x 10-3 m2 /(Vs) และ l = 1 ซม. จ่ายไฟ V = 10 โวลต์ หาความเร็ว ดริฟท์ vD และเปรียบเทียบกับความเร็วความร้อน vth สมมติ ว่า = 0.26m0 โดยที่ m0 = มวลนิ่งของอิเล็กตรอน = 9.1 x 10-31 กก.

สมมติว่าตัวอย่างสารกึ่งตัวนำ
 ชนิด ap โดยมีสนามไฟฟ้าใช้ในทิศทาง x
 และสนามแม่เหล็กใช้ในแกน z แรงลอเรนตซ์ q
 v x B (= q v xB z) อันเกิดจากสนามแม่
 เหล็กจะออกแรงเฉลี่ยขึ้นบนรูที่ไหลใน
 ทิศทาง x

ดังนั้น รูที่ลอยอยู่จะรับแรงขึ้นซึ่งทำให้รูเบี่ยงขึ้น
 ไปทางด้านบนของตัวอย่าง และทำให้เกิดการ
 สะสมตัวอยู่ตรงนั้น

การกระทำดังกล่าวจะสร้างสนามไฟฟ้า EH ในทิศทาง y เรียกว่า "สนามฮอลล์" การ สร้างสนามไฟฟ้านี้เรียกว่า เอฟเฟกต์ฮอลล์

- การก่อตั้งสนามไฟฟ้านี้เป็นที่รู้จัก
 เป็น สนามฮอลล์
- ในสถานะคงที่ สนามไฟฟ้าตามแกน y จะสร้างสมดุลกับแรงลอเรนทซ์อย่างแม่นยำ (หรือ เรียกว่า "สมดุล") นั่นคือ

เจเอ็น คิววี
$$\frac{1}{\vec{U}}$$
 \vec{D}
 \vec

ค่าสัมประสิทธิ์ฮอลล์ สำหรับ สารกึ่งตัวนำ
 ชนิด ท นี้ มี ค่าใกล้เคียง กับค่า สัมประสิทธิ์
 ฮอ ลล์ชนิด p
 เว้นแต่จะมี เครื่องหมายตรงข้าม กับ
 กปาเปย์นชนิด n-type จะเป
 วายนเครื่องหมายลบ

Ne = จำนวนอิเล็กตรอนอิสระต่อหน่วยปริมาตร

(จำนวนห้องนอนต6อหน6รอย)

- มักใช้ปรากฏการณ์ฮอลล์เพื่อแยกแยะตัวอย่างประเภท ท จากตัวอย่าง ประเภท p และยังใช้ในการคำนวณ ความหนาแน่นของประจุอิสระ และ การเคลื่อนที่ของตัวพา หากทราบค่าการนำไฟฟ้า
- ตัวอย่างเช่น เราทราบว่าแรงดันไฟฟ้าเหนี่ยวนำ VH ที่เรียกว่า "แรงดัน ไฟฟ้าฮอลล์" ระหว่างด้านบนและด้านล่างแสดงโดย

วี_{เอ}็งเ_อ็บบลิว

ใช้โวลต์มิเตอร์วัด
 VH แล้ว

$$\frac{\vec{J}_{gu}}{\vec{J}_{gu}} = \hat{c} \div \hat{e}$$

$$\vec{J}_{gu} = \vec{J}_{gu}$$

$$\vec{J}_{gu} = \vec{J}_{gu}$$

$$\vec{J}_{gu} = \vec{J}_{gu}$$

$$\vec{J}_{gu} = \vec{J}_{gu}$$

• หากทราบค่าการนำไฟฟ้า σ การเคลื่อนที่สามารถทำได้ พบว่าเป็น

ตัวอย่างที่ 3

ตัวอย่าง Si ถูกเจือด้วย อะตอมฟอสฟอรัส 1016 อะตอมต่อลูกบาศก์ เซนติเมตร จงหาแรงดันไฟฟ้าฮอลล์ในตัวอย่างที่มี W = 500 µm, A = 2.5 x 10-3 ลูกบาศก์เซนติเมตร, I = 1 mA และ Bz = 1 เทสลา

หมายเหตุ: 1 เทสลา = 1 Wb/m2 = 104 G